

BÜLENT ATA

ASUMAN

© İz Yayıncılık Limited Şirketi, 2022

Sertifika no: 49821

İz Yayıncılık: 1331

Sanat Edebiyat Dizisi: 533

ISBN: 978-605-326-746-1

1. Baskı, İstanbul 2022

Oruçreis Mahallesi, Tekstilkent Caddesi

Koza Plaza B Blok No: 12 Kat: 15/151 Esenler / İstanbul

Telefon: (212) 5207210

www.iz.com.tr

E-posta: bilgi@iz.com.tr

Editör: Ömer Hakan Aydın

Kapak Tasarımı: Emir Tali

Sayfa Tasarımı: Ali Kahraman

Basıldığı yer: Çevik Matbaacılık (Sertifika no: 45509)

Davutpaşa Caddesi, Besler İş Merkezi No: 20/18-19 Topkapı-Zeytinburnu/İstanbul

ASUMAN

BÜLENT ATA

iz

Bülent Ata;1972 Çankırı doğumlu. Ankara Üniversitesi Matematik bölümü mezunu. Şiir, öykü ve çocuk edebiyatı alanında yayınlanan özgün eserleri ile tanındı. *Atlar Geliyor* adlı eseri ile 2011 yılı Türkiye Yazarlar Birliği Çocuk Edebiyatı Ödülü'nü almıştır.

Yayınlanmış eserleri:

- *Aynı Rüyanın İnsanları* (öykü) 2021
- *Asuman - Çalışılmış Tesadüf* (roman) 2017
- *Rüya Dedektifi* (roman) 2016
- *Asuman - Bir Deli Kız* (roman) 2015
- *Savaş Meydanında Başiboş Atlar* (şiir) 2015
- *İnsan Aldanır* (şiir) 2012
- *Köpekler Akşamı* (öykü) 2011
- *Eve Gitmek İstemediğim Günler* (şiir) 2005

Çocuk Edebiyatı:

- *Tahtaya Kalkma Korkusu* (deneme) 2017
- *Bana Yapamazsın Deme* (roman)2015
- *Osman Abi Napolyon'a Karşı - Akka Kalesi* (çizgiroman) 2015
- *Büyüyünce Ne Olacaksın Baba?* (deneme) 2014
- *Öğretmenini Kendine Benzetme Rehberi* (deneme) 2014
- *Anne Babanızı Nasıl Eğitirsiniz?* (deneme) 2014
- *Hayal Kurma Merkezi* (öykü) 2013
- *Atlar Geliyor* (şiir) 2011
- *Minik Tay* (masal) 2006
- *1453 İstanbul Fatihleri* (çizgi roman) 2006
- *Sevimli Kelimeler Ülkesi* (sözlük) 2004
- *Hayvanlar Dünyasından Öyküler* (öykü) 2003
- *Ali'nin Günlüğü* (roman) 2003

1. KİTAP
BİR DELİ KIZ

- Anne bugün sana ne oldu? İŖe girmek için o sınavlara girmem lazım. Ecdadımızın değerlerini öğrenmek lazım diye sen demez miydin?

- Ecdadımızın dolma sarmak, mantı yapmak gibi sanatları da var. Ama senin Ŗu mutfağa girip bir Ŗey öğrenmeye heç niyetin yok. Filtre kahveler yapalım, testler çözelim, diyet olsun, ot olsun.

1

Analı Kızlı

- Anne, Allah aşkına ne yapıyor bu tavuk burada?
- Sen ne olsun istersin Asumancığım?
- Annecim, evin içinde geziyor, daha yeni temizledim, şimdi pisleyecek filan.
- Yaa! Demek yeni temizledin evi? Benim Çilli Hanım da pisleyecek öyle mi?
- Ben yıllardır bu evi silip süpürürken gelip içine etmek iyiydi ama.
- Ay anne, mahsus mu yapıyorsun? Şimdi şu tavuğu kestirip pilava katarım valla.
- Hadi oradan, dokunma Çilli Hanım'ıma benim. O bilir nereye pisleyeceğini.
- Yaparım bak!
- Sen vejetaryen değil miydin kıymetlim? Ne ara et obur oldun?
- Kendim için değil akıl sağlığımız için evde bir tavukla yaşamak istemiyorum anlasana beni. Alerji yapıyor bana.
- Baban gelinceye kadar böyle, bana can yoldaşlığı yapıyor.
- Ay anne, ne can yoldaşlığı yapıyor? Bık bık da bık bık, bık bık da bık bık bık! Ne anladım ben bundan?

– Hiç değilse yumurtluyor, öyle naz yapıp arkasını dönüp gitmiyor. Bak nasıl da sıcakkanlı, kıyamam ben, oradan maydanoz versene biraz.

– Ay anne maydanozu ne kadar sevdiğimi biliyorsun, son maydanozu da bu yerden bitme bık bık bika mı vereceksin?

– Kıskandın mı?

– Ay ne kıskanacağım? Allah aşkına, beni neyle muhatap ediyorsun? Sabah sabah ne çileli başım varmış! Vallahi parçalarım ben bu tavuğu! Şimdi elimden bi kaza çıkacak. Ay babam gelse de kurtulsak.

– Yalan mı kız, iş desen yok, ha bire sınava gir çık gir çık. Evlen desek evlenmezsin görücüleri kapıdan kovmalar. Kur-sa git, ebru öğren, kursa git minyatür öğren, rejim yap, kilo ver, ot yiye yiye kendin minyatür oldun.

– Anne bugün sana ne oldu? İşe girmek için o sınavlara girmem lazım. Ecdadımızın değerlerini öğrenmek lazım diye sen demez miydin?

– Ecdadımızın dolma sarmak, mantı yapmak gibi sanatları da var. Ama senin şu mutfağa girip bir şey öğrenmeye heç niyetin yok. Filtre kahveler yapalım, testler çözelim, diyet olsun, ot olsun.

– Ay anne, kahve yapınca sana da yapmıyor muyum? Ne yapayım, elim yakışmıyor mutfak işlerine. Teyzemle sen mutfaktasınız işte, bana ihtiyaç yok ki! Kocamansınız yer yok zaten.

– Bana bak bana, terliği yersin şimdi, dilin de terlik kadar olmuş zaten maşallah.

– Anne o terliği bırak, bak ezan okunuyor, şeytana höst de abdest al, namaz kıl.

– Höst!

– Aşk olsun anne, aşk olsun.

2

Bi Tanecik Abim Vedat

- Alo Vedat abi!
- Asuman, kardeşim nasılsın?
- Hamdolsun abi, sen nasılsın?
- Hamdolsun, görüşürüz hadi.
- Abi bi dakika ya, ne kapatıyorsun hemen?
- Kızım kontör yazıyo, önemli bişi yok galiba.
- Ay aşk olsun abi, ben aradım seni, yazıyorsa bana yazıyo kontör.
- Kızım para kazanmak kolay mı? Yazık değil mi sana, babama? Bak babam yollarda, direksiyon başında, o kilometre başı para kazandığını sanırken buradan kontörler akıyo akıyo harcanıyor.
- Ama abi, çok önemli bir şey var.
- Ne oldu? Bana iyi bir iş mi buldunuz?
- Onun gibi bir şey. Diyorum ki Sedat abimler, siz, gelseniz birlikte bir yemek yesek, şöyle tavuklu pilav yapsak, yanına hoşaf olsa, senin sevdiğin gibi sütlaç da yapsak nasıl olur?
- Vallaha mı? Kardeşim senin ağzından çıkanı kulağın duyuyor mu? Biz hemen gelelim, yengeni de alır uçarız. Sedat abine de haber vereyim.

- Yalnız abi, birinin tavuğu kesmesi lazım.
- Hangi tavuğu?
- Bahçedeki tavuklardan birini, şu bizim yaşlı, içi geçmiş Çilli de olabilir? Sen keser misin?
- Ben kesemem, kasap mıyım ben? İçinizden biri, mahalleden biri kasap olabilir ama ben olamam.
- Abi ne güzel olacak pilavla bir düşün. Ne var tavuk kesmede, erkek adamsın.
- Sen kes, sen erkek ol, tavuk kesmeyle oluyorsa. Kesemem ben, o kadar. Ya bir dakika! Ne biçim vejetaryensin sen? Tavuk kesmeler filan. Rüyana girer sonra bak. Ot mot bi şey bırakmaz rüyada. Gagalar durur sonra seni. Korku filmi gibi. *Kümes...* Yakında sinemalarda... *Kızgın Tavuğun İntikamı*
- Vedat abi, hani sen her şeyi telefonda söyleme, dinleniyor olabiliriz dersin ya pimpiriklenip. Sabahtan beri kasaplık, ot mot, bi sürü yanlış anlaşılacak şey söyledin bence.
- Evham yapma, evham yapma bana. Ne alakası var? Değerli arkadaşlar, tavuk kesmek ve buzdolabı bitkileri ile ilgili bir söyleşi yaptık, bunda yanlış anlaşılacak bişi yok ki!
- Ah abi, hemen dinleyiciler için resmî mesaj konuşmasına başladın ya.
- Kapat kız kapat, gitti babamın paralar.

3

Abilerin Abisi Sedat

- Alo abi!
- Canım kardeşim çok yoğunum konuş.
- Yoğunsan sonra arayım.
- Dinliyorum.
- Diyorum ki bu akşam bize gelseniz, yengemler, Vedat abimler...
- Bu akşam olmaz.
- Yarın?
- Yarın da olmaz yoğunum.
- Öbür gün?
- Olmaz bu hafta çok yoğunum.
- Tavuk kesebilir misin?
- Ben televizyoncuyum, kesilmişi yok mu?
- Çilli Hanım'ı oynatacağın bir dizi yok mu? Bir belgesel mesela, sonunda başına feci bişi gelir.
- Nasıl ya, tavuk belgeseli mi? Hımm, bunu bi düşüneyim.
- Düşün abi düşün, reklam spotlarında filan da kullanabilirsiniz, kanal logosunun yanında bık bık dolaşır. "Sağlıklı yaşam için tavuklar gibi dizi izleyin, bizi izleyin." dersiniz.

– Asuman, canım kardeşim, canın mı sıkıldı senin? An-nemle mi tartıştınız? Gel birkaç gün bizde kal, ne dersin?

– Sağ ol abi çok yoğunum. Öyle yoğunum ki anlatamam, kırıp döksen akmam yani o derece. Ben senden bir tavuk bel-geseli istiyorum, konuyu değiştirme tavuk hazır, gelsin sizin çekim ekipleri alsınlar, tamam?

– Asuman kardeşim, çık biraz dolaş.

– Onu Çilli'ye söyle sen! Abi senin toplantın filan vardır, belgeselcileri bekliyoruz...

4

Hoşaf

– Aa Mürüvvet teyze ne yapıyorsun sen? Gülendam gördün mü ne yapıyor?

– Ne yapçam hoşaf içiyom, siz de için. Anan güzel yapmış.

– Gülendam bir şey söyler misin?

– Ne deyim Asuman abla? Elinde kepçe döke saça tencereden hoşaf içiyor. Ne diyebilirim ki?

– Bana bakın kızlar! Öyle gevşek gevşek konuşuyorsunuz ama babanız az daha benimle evlenecekti. Babanız benimle evlenseydi, siz benim çocuklarım olacaktınız. Biliyünüz mu?

– Ay çok kötüsün Mürüvvet teyze. Ay dayanamayacağım Gülendam.

– Teyze diyorum ama sen bizim değil, annemin teyzesisin. O yüzden bu sözlerini anneme söylemezsem gör. Pis yalancı!

– Aman söylersen söyle, ananız bana bişi demez. Hüüüüp! Hoşafı da çok güzel yapıyor kıymetlim benim. Hem ben yalan söylemiyorum. Siz benim çocuklarım olacaktınız. İnsan anası olacak birine öyle der mi, yalancı filan? Sor anana canım. Hüüüp!

– Asuman abla, ay çıldırıcaksan bekle beraber çıldırılım. Geliyorum!

5

Kim Bu Mürüvvet Teyze?

– Anne kız, bu Mürüvvet teyze bizi deli edecek, anlatsana Gülendam.

– Anne geçmiş karşımıza “Sizin ananız ben olacaktım, ben ananız sayılırım.” diyor.

– E doğru demiş.

– Nasıl doğru demiş? Ay anne bırak şu örgüyü. Ne örüyorsun sen? Dinle bizi, bir şey söylüyoruz.

– Hakkaten o ne elindeki öyle ya?

– Çilliyeye yelek örüyorum, soğuk günlerde giysin diye.

– Ay kafayı yiycem şu pek kıymetli tavuğuna yelek mi örüyorsun? Gülendam, tut beni, o paçoz tavuğu kendi elimle boğacağım şimdi.

– Aman ne kıskanç şey oldun sen öyle Asuman? Evde kaldın, başımıza Ali kıran baş kesen oldun. Ne var? Yumurtasını yerken iyi. Hem size de az örmedim, kıymetini mi bildin?

– Yalnız anne, laf arasında Asuman ablama seriye bağlayıp ne laf soktun, korkulur senden.

– Ya anne, sakın sakın sormak istiyorum. Tavuğu kıskandığımı kabul ediyorum. Tamam, ben kıskanç biriyim. Yumurta yemiyorum onu hesaptan düşelim lütfen. Başıma

ördüğünüz çorapları kast ediyorsanız, evet olmuştur, sayısını hatırlamıyorum. Nedir bu Mürüvvet teyzenin vekil anneliği?

– Evet anne? Sakın, “Teyze ana yarısıdır.” deme. Mürüvvet teyze senin teyzen, bizim teyzemiz sayılmaz. Seni dinliyoruz.

– Peki, madem, kapıyı açın da çilli biraz bahçede hava alsın. Gülendam, sen açar mısın kızım? Bu Asuman’dan bir şey istenmez.

– Ay anne! Çilli gel, bili bili bili gel! Bahçe burada, gez organik organik! Hah, görev tamam anne.

– Şimdi bundan otuz beş yıl önceydi. Babanın halası bizim komşumuz. Baban askerden gelmiş. Halası demiş ki: “Komşularımızın evinde evlilik çağında bir kız var, hemşerimiz olurlar, düzgün insanlar. Senin de yaşın geldi. Gel gidip bir tanışalım, beğenirsen isteriz.” Babanlar bir akşam halası, eniştesi bize oturmaya geldiler. Büyükbaban, büyükkannen tanışıyorlar zaten.

– E tamam bu hikâyeyi biliyoruz anne, sonuca gel.

– Aman Asuman, seni istediklerini de gördük. Hangisinde sadede gelebildin haspam!

– Ay Asuman abla, ay anne! Bir didişmeyin ne olur? Allah’ım, nasıl bir ailem var benim. Anne devam et sen.

– Bunlar kız görmeye gelmişler ama beni değil.

– Nasıl ya? Kimi görmeye gelmişler peki?

– Evlilik çağındaki kız dedikleri, büyükkannenin üvey kardeşi yani Mürüvvet teyze.

– Yok artık!

– Ay ay ay ay çok fenaaaa!

– Mürüvvet teyzen benden dört-beş yaş büyük, babanızla yaşıt sayılır. Bu akıllım misafirlere çay versin diye seslenildiğinde mutfaktan çıkmadı. “Aman bana ne, ben çay filan vermem.” dedi. Annem geldi, “Mürüvvet, kardeşim yapma

gel, bir çay verip çıkacaksın. Çok düzgün insanlar, oğlan çok efendi.” dediye de dinlemedi. Bizimki ayağını yere vurdu diretti. Çıkmam Allah çıkmam. Çaylar tepside soğuyor, “Ben veririm!” dedim. Annem, artık şaşkınlığından mı bir şey diyemedi bilmem. Ben öne atıldım, tepsiyi kaptığım gibi soluğu misafirlerin yanında aldım. Çaylarını verdim, gayet hanım hanımcık, edeplince yerime döndüm. Baban beni görünce, “Tamam.” demiş, vurulmuş zaar.

– Abboooov? Skandal! Ay anne, utanç içindeyim. Bakamıyorum. Resmen babamı araklamışsın Mürüvvet teyzeden ya. Ayy kadın haklı mı yani?

– Peki sen babamı beğenmiş miydin anne?

– Şöyle bir baktım babanıza, boylu poslu, akça pakça görünüyordu gözüme.

– Ay anne babam esmerin karası, nasıl öyle görebildin? Ay ben gidip anne diyim, elini öpüp özür dileyim bari. Ayy! Mürüvvet annem benim.

– Abla sen de ne gıcıklıydın ya. Git hoşaf kaldıysa kepçenin bir ucundan da sen tut, döke döke için birlikte höpürdeterek.

– Mürüvvet, tencerenin üstünden, kepçeyle hoşaf mı içiyor?

– Evet anne!

– Şimdi sorarım ben ona. Döküle kalasıca. Kız Mürüvvet, nerdesin?

– Anne terlik al eline, terlik al.

– Boş gitme anne, onda kepçe var.